

แนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3*
GUIDELINES FOR DEVELOPING SCOUT ACTIVITY MANAGEMENT IN THE DIGITAL
ERA FOR OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS IN PHROM PHIRAM DISTRICT
UNDER PHITSANULOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

ณัฏกิต กองช้าง*, ขวัญชัย ขวัญนา, พงศฉนิพล พงศฉนิกุล

Nattakit Kongchang*, Khwanchai Khuana, Pruettipol Pruettikul

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กำแพงเพชร ประเทศไทย

Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, Kamphaeng Phet, Thailand

Corresponding author E-mail: kongchangnattakit504@gmail.com

*Tel: 098-814-6558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหา 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหาร 3) หาแนวทางพัฒนา และ 4) ประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 178 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหาร โดยรวม อยู่ในระดับมาก และ ปัญหาการบริหาร คือ ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์หรือทัศนคติ ที่เปิดรับการใช้เทคโนโลยีในการวางแผนกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ผู้บริหารและครูมีวิสัยทัศน์ด้านการใช้ เทคโนโลยีในการจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ผู้บริหารมีการสรรหาผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยียังไม่เหมาะสม และระบบติดตามประเมินผลลูกเสือดิจิทัลยังไม่ชัดเจน ผู้บริหารกำหนด เกณฑ์มาตรฐานการใช้เทคโนโลยีสำหรับการติดตามและประเมินยังไม่ชัดเจน 2) การเปรียบเทียบสภาพการบริหาร ในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) แนวทางพัฒนา ควรใช้ระบบสารสนเทศเป็น ฐานเชื่อมโยงข้อมูลทุกระดับอย่างเป็นมาตรฐาน ให้มีความยืดหยุ่นและลดภาระงาน มีโครงสร้างและบทบาทชัดเจน ใช้แพลตฟอร์มข้อมูลกลางเชื่อมโยงทุกฝ่าย มีนโยบายและแผนพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน พัฒนาทักษะและ การมอบหมายงานตามศักยภาพ มีการกำหนดมาตรฐาน การติดตาม วิเคราะห์ และรายงานผลที่ชัดเจน 4) การประเมินแนวทาง พบว่า ภาพรวม มีความถูกต้อง มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากทุกด้าน **คำสำคัญ:** การบริหารกิจกรรมลูกเสือ, ยุคดิจิทัล, โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the conditions and problems, 2) to compare the management conditions, 3) to develop guidelines for management

improvement, and 4) to evaluate the guidelines for developing Scout activity management in the digital era of opportunity expansion schools in Phrom Phiram District under the Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 3. The sample consisted of 178 school administrators and teachers. The research instruments included a questionnaire, a focus group discussion record form, and a quality evaluation form. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test. The findings revealed that: 1) The overall management condition was at a high level. The major problems were that administrators and teachers lacked clear knowledge and understanding in defining a vision or digital mindset that embraces the use of technology in planning Scout activities; administrators and teachers did not clearly articulate a vision for using technology in structuring Scout activity management; the recruitment of Scout leaders with technological expertise was inappropriate; the digital Scout monitoring and evaluation system was unclear; and administrators had not clearly defined standards for the use of technology in monitoring and evaluation. 2) The comparison of administrative conditions showed no statistically significant differences at the .05 level. 3) The development guidelines suggested that an information system should be used as a standardized database to link information at all levels, with flexibility to reduce workload; clear structures and roles should be established; a central data platform should be used to connect all stakeholders; clear policies and personnel development plans should be formulated; skills should be developed and tasks assigned according to individual potential; and clear standards for monitoring, analysis, and reporting should be defined. 4) The evaluation of the management guidelines indicated that, overall, they were accurate, appropriate, and feasible at a high level in all aspects.

Keywords: Scout Activity Management, Digital Era, Opportunity Expansion Schools

บทนำ

การบริหารกิจกรรมลูกเสือมีแนวทางที่มุ่งเน้นการพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม โดยใช้วิธีการของลูกเสือที่มุ่งหมายให้ลูกเสือได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และทำงานร่วมกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นให้กับผู้กำกับลูกเสือและลูกเสือ การใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล การใช้แอปพลิเคชันและเครื่องมือดิจิทัลในการจัดกิจกรรม การสื่อสารและการทำงานร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัย เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (ทรงพล เจริญคำ, 2565) ทั้งนี้ การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการบริหารและการจัดกิจกรรมลูกเสือควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดแนวทางและมาตรฐานที่ชัดเจน เพื่อให้การพัฒนาลูกเสือเป็นไปอย่างสมดุล ครอบคลุมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทักษะชีวิต และทักษะดิจิทัลที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ตลอดชีวิตในศตวรรษที่ 21

หลักการบริหารสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยให้มีคุณลักษณะและทักษะการ

เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) (นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2568–2569, 2567) ทำให้สถานศึกษาต้องเร่งพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล โดยงานวิจัยของ พิชัย เสี่ยมจิตต์ ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลควรประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก และการควบคุม โดยในแต่ละองค์ประกอบมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน (พิชัย เสี่ยมจิตต์, 2563) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพล บุญฤทธิ์ ที่ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารกิจกรรมลูกเสือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ลดความซ้ำซ้อน และสามารถติดตามผลการดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และสามารถพัฒนาทักษะดิจิทัลควบคู่ไปกับทักษะลูกเสือ (ธนพล บุญฤทธิ์, 2564)

การพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลสำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่า ยังขาดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบ การวางแผนยังขาดความชัดเจนในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดองค์การยังไม่เอื้อต่อการทำงานในยุคดิจิทัล การจัดคนเข้าทำงานยังไม่คำนึงถึงทักษะด้านดิจิทัล การอำนวยความสะดวกการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจ และการควบคุมยังขาดระบบการติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3, 2567) โดยปัญหาดังกล่าวส่งผลให้การจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพรหมพิราม ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล และยังไม่สามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสังคมในยุคดิจิทัล การพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลควรมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ การวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
4. เพื่อประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามจากผู้บริหารและครูที่มีวุฒิทางลูกเสือ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และประเมินข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2567 จาก 23 โรงเรียน โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 23 คน และครู จำนวน 257 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ประจำปีการศึกษา 2567 ได้จากการสุ่มประชากรโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ผู้บริหาร 23 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และครูจำนวน 155 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการบริหารหรือจัดกิจกรรมลูกเสือของสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิทางลูกเสือไม่ต่ำกว่า A.T.C. จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจงในการสนทนากลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านการบริหารหรือจัดกิจกรรมลูกเสือของสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิทางลูกเสือไม่ต่ำกว่า A.T.C. จำนวน 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจงในการประเมินแนวทาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัยด้วยค่า IOC ได้ค่าเท่ากับ 0.60-1.00 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งสิ้นเท่ากับ 0.991

2. แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

3. แบบประเมินคุณภาพแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามออนไลน์ทาง Google Forms จำนวน 178 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's test)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

การบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล	$\bar{x}$	S. D.	แปลผล
1. การวางแผน	4.27	0.56	มาก
2. การจัดองค์การ	4.31	0.55	มาก
3. การจัดกำลังคน	4.29	0.56	มาก
4. การควบคุม	4.26	0.54	มาก
รวมเฉลี่ย	4.28	0.53	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดองค์การ รองลงมา คือ ด้านการจัดกำลังคน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการควบคุม

2. ผลการศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล พบว่า ด้านการวางแผน เมื่อพิจารณาข้อที่พบปัญหามากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์หรือทัศนคติที่เปิดรับการใช้เทคโนโลยีในการวางแผนกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ด้านการจัดองค์การ เมื่อพิจารณาข้อที่พบปัญหามากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีวิสัยทัศน์ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ด้านการจัดกำลังคน เมื่อพิจารณาข้อที่พบปัญหามากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสรรหาผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิและความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีตามเกณฑ์ที่กำหนดยังไม่รอบคอบและเหมาะสม และผู้บริหารสถานศึกษามีระบบติดตามและประเมินผลงานผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังไม่ชัดเจน ด้านการควบคุม เมื่อพิจารณาข้อที่พบปัญหามากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเกณฑ์มาตรฐานการใช้เทคโนโลยีให้ชัดเจนสำหรับการติดตามและประเมินกิจกรรมลูกเสือที่ยังไม่ชัดเจน

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

3.1 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามวุฒิทางลูกเสือ ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลจำแนกตามวุฒิทางลูกเสือ

สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล	ขั้นความรู้เบื้องต้น		สูงกว่าขั้นความรู้เบื้องต้น		t	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการวางแผน	4.31	0.59	4.17	0.46	1.666	0.098
2. ด้านการจัดองค์การ	4.37	0.57	4.18	0.47	2.433	0.016*
3. ด้านการจัดกำลังคน	4.33	0.60	4.21	0.44	1.423	0.157
4. ด้านการควบคุม	4.31	0.57	4.16	0.48	1.806	0.073
รวมเฉลี่ย	4.33	0.56	4.18	0.44	1.922	0.057

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำแนกตามวุฒิทางลูกเสือ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดองค์การมีความแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ได้ผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลจำแนกตามวุฒิทางลูกเสือ

สภาพการบริหาร กิจกรรมลูกเสือ ในยุคดิจิทัล	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	0.815	2	0.408	1.325	0.268
	ภายในกลุ่ม	53.844	175	0.308		
	รวม	54.659	177			
2. ด้านการจัดองค์การ	ระหว่างกลุ่ม	0.740	2	0.370	1.248	0.290
	ภายในกลุ่ม	51.923	175	0.297		
	รวม	52.663	177			
3. ด้านการจัดกำลังคน	ระหว่างกลุ่ม	1.353	2	0.676	2.212	0.113
	ภายในกลุ่ม	53.526	175	0.306		
	รวม	54.878	177			
4. ด้านการควบคุม	ระหว่างกลุ่ม	2.211	2	1.106	3.847	0.023*
	ภายในกลุ่ม	50.295	175	0.287		
	รวม	52.506	177			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	1.198	2	0.599	2.183	0.116
	ภายในกลุ่ม	48.011	175	0.274		
	รวม	49.209	177			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการควบคุม มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การหาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ด้านการวางแผน กิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลควรใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานสำคัญ โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงหลายระดับ เพื่อช่วยลดงานเอกสาร ด้านการจัดองค์การ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลให้ชัดเจน ด้านการจัดกำลังคน มีการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ด้านการควบคุม มีการพัฒนาการบริหารและประเมินผลกิจกรรมลูกเสือด้วยข้อมูลดิจิทัลควรเริ่มจากผู้บริหารกำหนดนโยบายและกรอบมาตรฐานที่ชัดเจน

5. การประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่า ด้านที่มีระดับการประเมินสูงสุด คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

5.1 ด้านการวางแผน พบว่า ด้านที่มีระดับการประเมินสูงสุด คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

5.2 ด้านการจัดองค์การ พบว่า ด้านที่มีระดับการประเมินสูงสุด คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

5.3 ด้านการจัดกำลังคน พบว่า ด้านที่มีระดับการประเมินสูงสุด คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

5.4 ด้านการควบคุม พบว่า ด้านที่มีระดับการประเมินสูงสุด คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ผู้วิจัยอภิปรายได้ ดังนี้

1. สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้กำกับลูกเสือมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานในยุคดิจิทัล มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผน การจัดการ และการสื่อสารภายในสถานศึกษา ส่งผลให้การบริหารกิจกรรมลูกเสือเป็นไปอย่างมีระบบ มีความคล่องตัว และสามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ ที่ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษา ซึ่งพบว่า การบริหารกิจกรรมลูกเสือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมีการจัดโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบอย่างเหมาะสม และได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การดำเนินกิจกรรมลูกเสือบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ และคณะ, 2563) และสอดคล้องกับงานวิจัยของจุไรรัตน์ ดวงคำ และปณตนนท์ เกียรติประภากุล ที่ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือด้านผู้บริหารของกลุ่มโรงเรียนข้อมือเหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 พบว่า การบริหารกิจกรรมลูกเสือโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษามีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมให้ครูผู้กำกับลูกเสือมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมอย่างเต็มที่ (จุไรรัตน์ ดวงคำ และปณตนนท์ เกียรติประภากุล, 2568)

2. ปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ได้นำเสนอเป็นรายด้าน ดังนี้ ด้านการวางแผน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์หรือทัศนคติที่เปิดรับการใช้นวัตกรรมในการวางแผนกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการกำหนดแนวทางหรือกรอบนโยบายด้านการใช้นวัตกรรมดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงการพัฒนาความรู้และทัศนคติของครูและบุคลากรด้านการบริหารงานในยุคดิจิทัลยังไม่ครอบคลุม ส่งผลให้การวางแผนกิจกรรมลูกเสือยังคงยึดรูปแบบเดิมและยังไม่สามารถบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของชูปีนา กิยะ และสุนทรี วรรณไพเราะ ที่ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลจะส่งผลให้ครูและบุคลากรมีการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการสูงขึ้น เหตุนี้สะท้อนว่าผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลส่งผลต่อการยอมรับและใช้นวัตกรรมในการบริหารจัดการกิจกรรมของสถานศึกษา (ชูปีนา กิยะ และสุนทรี วรรณไพเราะ, 2568) ด้านการจัดการ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีวิสัยทัศน์ด้านการใช้นวัตกรรมในการจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการกำหนดรูปแบบหรือแนวทางการจัดโครงสร้างการบริหารงานที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเป็นระบบ รวมถึงการสื่อสารนโยบายและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบผ่านช่องทางดิจิทัลยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้การจัดการด้านกิจกรรมลูกเสือยังคงยึดโครงสร้างแบบเดิม ขาดความยืดหยุ่น และยังไม่

สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุนการบริหารจัดการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรวิภา เขยกลิ่น ที่ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล พบว่า การมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีและการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลในองค์กร ซึ่งส่งผลต่อการบริหารจัดการโดยรวมของสถานศึกษา หากผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล ย่อมส่งผลให้การจัดโครงสร้างและการใช้เทคโนโลยียังไม่ชัดเจนและไม่สอดคล้องกับการบริหารในยุคใหม่ (พรวิภา เขยกลิ่น, 2566) ด้านการจัดกำลังคน คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสรรหาผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิและความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีตามเกณฑ์ที่กำหนดยังไม่รอบคอบและเหมาะสม และผู้บริหารสถานศึกษามีระบบติดตามและประเมินผลงานผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษายังขาดระบบและแนวทางที่ชัดเจนในการกำหนดสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บังคับบัญชาลูกเสือ รวมถึงการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรยังคงพิจารณาจากคุณสมบัติด้านประสบการณ์หรือวุฒิทั่วไปเป็นหลัก โดยมิได้ให้ความสำคัญกับทักษะด้านดิจิทัลอย่างเพียงพอ อีกทั้งระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยังไม่เป็นรูปธรรม ส่งผลให้การจัดกำลังคนด้านกิจกรรมลูกเสือยังไม่สามารถตอบสนองต่อบริบทการบริหารในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัสนี ปวงสันเทียะ และคณะ ที่ศึกษาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 พบว่า ปัญหาด้านการจัดกำลังคนอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะการสรรหาผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน รวมถึงการขาดระบบติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือไม่สามารถพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัสนี ปวงสันเทียะ และคณะ, 2568) ด้านการควบคุม คือ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเกณฑ์มาตรฐานการใช้เทคโนโลยีให้ชัดเจนสำหรับการติดตามและประเมินกิจกรรมลูกเสือที่ยังไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการกำหนดนโยบายและเกณฑ์มาตรฐานด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดตามและประเมินผลกิจกรรมลูกเสืออย่างเป็นระบบ รวมถึงยังไม่มีแนวทางหรือเครื่องมือดิจิทัลที่ชัดเจนในการกำกับ ตรวจสอบ และรายงานผลการดำเนินงาน ส่งผลให้กระบวนการควบคุมยังคงอาศัยวิธีการแบบเดิม ขาดความต่อเนื่อง ความโปร่งใส และไม่สามารถใช้ข้อมูลจากระบบดิจิทัลมาสนับสนุนการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมลูกเสือได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของชูปีนา กิยะ และสุนทรี วรรณไพเราะ ที่ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลมีผลต่อการใช้เทคโนโลยีของครูและบุคลากร ซึ่งชี้ว่าหากผู้บริหารขาดแนวทางด้านเทคโนโลยี อาจทำให้การติดตามและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยียังไม่เป็นรูปธรรมตามที่ควร (ชูปีนา กิยะ และสุนทรี วรรณไพเราะ, 2568)

3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอรามไพรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำแนกตามวุฒิทางลูกเสือโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดองค์การมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้กำกับลูกเสือที่มีวุฒิทางลูกเสือแตกต่างกันมีระดับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือไม่เท่าเทียมกัน โดยผู้ที่มีวุฒิทางลูกเสือระดับสูงมักมีความรู้ด้านระบบการบริหาร งานลูกเสือ และการมอบหมายบทบาทหน้าที่อย่างเป็นทางการมากกว่า ขณะที่ผู้ที่มีวุฒิทางลูกเสือต่ำอาจยังขาดความเข้าใจเชิงระบบในการจัดองค์การ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประสานงานและการทำงานเป็นทีม ส่งผลให้การบริหารด้านการจัดองค์การมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของชัชยงค์ อรรคพงษ์ และคณะ ที่ศึกษาการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามหลักสังคหวัตถุ 4 ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอำเภอลำปาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 จำแนกตามวุฒิทางลูกเสือ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (ชัชยงค์ อรรคพงษ์ และคณะ

, 2558) และจำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการควบคุมมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้กำกับลูกเสือที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีความคุ้นเคยและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินกิจกรรมลูกเสือไม่เท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวันใหม่ สืบชนะ ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานลูกเสือสามัญในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานลูกเสือสามัญในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้ากิจกรรมลูกเสือ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านลูกเสือไม่แตกต่างกัน (วันใหม่ สืบชนะ, 2561)

4. การแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ด้านการวางแผน มีแนวทางในการพัฒนา คือ ผู้บริหารควรใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานสำคัญ โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงหลายระดับ การพัฒนาศักยภาพผู้บริหารและครูผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนทรัพยากร และการสร้างทัศนคติที่มองเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเสริมคุณภาพ ไม่ใช่ภาระ เพื่อช่วยลดงานเอกสาร สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณา พุ่มพันธ์ม่วง ที่ศึกษาแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือสำรองเพื่อส่งเสริมการควบคุมตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า สถานศึกษามีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบายของคณะลูกเสือแห่งชาติ และหลักสูตรการฝึกอบรมลูกเสือ โดยจะต้องมีการวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีการกำหนดโครงการหรือกิจกรรมการฝึกอบรมลูกเสือที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายและ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ มีการกำหนดขั้นตอนปฏิบัติงานที่เหมาะสม มีการจัดสรรทรัพยากรในการบริหารทั้งคน การเงินและงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินงาน มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ของการจัดกิจกรรมลูกเสือ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการและกลยุทธ์การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มีการกำหนดสิ่งที่ต้องการทำและตัดสินใจเลือกกระบวนการที่ดีที่สุด เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการวางแผน เป็นกระบวนการทำงานขั้นตอนแรกเพื่อให้งานออกมามีประสิทธิภาพ (กฤษณา พุ่มพันธ์ม่วง และคณะ, 2567) ด้านการจัดองค์การ มีแนวทางในการพัฒนา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือ ในยุคดิจิทัลให้ชัดเจน เป็นระบบ และใช้ข้อมูลเป็นฐานเดียวกัน โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ และสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของปริยาพร ธารีแดน และระติกรณ์ นิยมะจันทร์ ที่ศึกษาการบริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พระนครศรีอยุธยา พบว่า ผู้นำสถานศึกษาที่มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน พร้อมทั้งการบูรณาการ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระบบงาน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดองค์การและการประสานงานใน สถานศึกษาให้มีความต่อเนื่อง โปร่งใส และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (ปริยาพร ธารีแดน และระติกรณ์ นิยมะจันทร์, 2567) ด้านการจัดกำลังคน มีแนวทางในการพัฒนา คือ ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องโดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องกำหนดนโยบาย แผนพัฒนาบุคลากร และมาตรฐานการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ชัดเจน ลดความซ้ำซ้อน ยกย่องระดับประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม สอดคล้อง กับงานวิจัยของทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์ ที่ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า การพัฒนาบุคลากร คือการเพิ่มประสิทธิภาพด้านทักษะ ความชำนาญในการทำงาน ตลอดจน ปรับเปลี่ยน ทัศนคติของบุคลากรทุกระดับให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยี สามารถ ทำได้ด้วยวิธีการฝึกอบรม ปฐมนิเทศ ส่งไปดูงานร่วมสัมมนาทั้งในและนอกสถานที่ ฯลฯ เพื่อบุคลากรนั้น ๆ จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ และมุ่งไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ (ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์, 2565) ด้านการควบคุม แนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาการบริหารและประเมินผลกิจกรรมลูกเสือ

ด้วยข้อมูลดิจิทัลควรเริ่มจากผู้บริหารกำหนดนโยบายและกรอบมาตรฐานที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจบดินทร์ ผ่องพันธ์งาม และวานิช ประเสริฐพร ที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า การใช้ระบบสารสนเทศกลางที่เชื่อมโยงและสนับสนุนการจัดเก็บ วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลช่วยให้ผู้บริหารสามารถกำหนดบทบาท หน้าที่ และสายการบังคับบัญชาได้อย่างชัดเจนและมีระบบกว่าการบริหารแบบเดิม (อาจบดินทร์ ผ่องพันธ์งาม และวานิช ประเสริฐพร, 2568)

5. การประเมินแนวทางการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ด้านการวางแผน พบว่า ภาพรวมด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้กำกับลูกเสือมีความตระหนักเพิ่มขึ้นต่อบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลในการยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือให้สอดคล้องกับบริบทสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะการปลูกฝังทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการยอมรับและการนำไปใช้จริงในการวางแผนงาน เมื่อครูมีทัศนคติที่ดี จะเกิดความตั้งใจในการเรียนรู้ ปรับตัว และประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสม ทำให้การวางแผนมีความถูกต้องและสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับกุลชลี จงเจริญ ที่กล่าวว่า การกำหนดวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล การสร้างความร่วมมือในทุกฝ่าย และการใช้ระบบติดตามและประเมินผลผ่านเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การวางแผนและการจัดการมีความถูกต้องและเป็นระบบมากยิ่งขึ้นในยุคดิจิทัล (กุลชลี จงเจริญ, 2567) ด้านการจัดองค์การ พบว่า ภาพรวมด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนหลายด้านควบคู่กัน ทั้งนโยบายที่ชัดเจน ความรู้และทักษะด้านดิจิทัลของผู้บริหารและครูผู้กำกับลูกเสือ ตลอดจนทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี หากผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาลูกเสือและอุปสรรคเหล่านี้ได้อย่างเป็นรูปธรรม จะช่วยให้การจัดองค์การมีทิศทางที่ชัดเจน ลดข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน และเอื้อต่อการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสุนทรภรณ์ อินอ่อน กล่าวว่า ภาพผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านทักษะ และการปรับตัวทางดิจิทัล เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การจัดองค์การ และการบริหารมีความชัดเจนและมีระบบมากขึ้น โดยเฉพาะการแก้ไขอุปสรรคด้านความรู้และทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการทำงานของบุคลากรในยุคดิจิทัล (สุนทรภรณ์ อินอ่อน และคณะ, 2566) ด้านการจัดกำลังคน พบว่า ภาพรวมด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีเกณฑ์ที่ชัดเจน ช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความยุติธรรม และแรงจูงใจในการทำงานให้แก่ครูผู้กำกับลูกเสือและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังทำให้ผู้บริหารสามารถสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพบุคลากร วางแผนปรับปรุงการจัดกิจกรรมลูกเสือ และตัดสินใจด้านการบริหารได้อย่างเหมาะสม ในบริบทของยุคดิจิทัล การนำระบบหรือเครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการติดตามและประเมินผลยังช่วยลดความคลาดเคลื่อน สอดคล้องกับยุบลวรรณ สาชนะ ที่กล่าวว่า แนวทางการประเมินผล ด้านกิจกรรมลูกเสือที่เน้นความโปร่งใสและตรวจสอบได้ต้องมีนวัตกรรมด้านการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล ซึ่งรวมถึงการใช้ระบบดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ (ยุบลวรรณ สาชนะ, 2568) ด้านการควบคุม พบว่า ภาพรวมด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการควบคุมกิจกรรมลูกเสือช่วยให้การดำเนินงานมีความเป็นระบบ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้อย่างชัดเจน ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถติดตามความก้าวหน้าของกิจกรรม การใช้ทรัพยากร การปฏิบัติงานของครูผู้กำกับลูกเสือ และผลลัพธ์ของกิจกรรมได้แบบเรียลไทม์ ลดการพึ่งพาหลักฐานเชิงเอกสารที่อาจเกิดความคลาดเคลื่อนหรือไม่ครบถ้วน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชทร ลาภาทองธนากุล และจิราภรณ์ ผันสว่าง ที่ศึกษาแนวทางการบริหารงานกองลูกเสือสามัญ

รุ่นใหญ่ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานลูกเสือเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า แนวทางการบริหารลูกเสือในสถานศึกษา โดยเน้นการกำหนดบทบาท หน้าที่ และระบบบริหารที่ชัดเจน ซึ่งสามารถตีความเชื่อมโยงกับประเด็นการจัดระบบควบคุมกิจกรรมลูกเสือให้โปร่งใสและตรวจสอบได้ (อัคร ลาภาทองธนากุล และ จิราภรณ์ ผันสว่าง, 2567)

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จากผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับ มาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดองค์การ รองลงมา คือ ด้านการจัดกำลังคน 2) ปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล พบว่าด้านการวางแผน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดวิสัยทัศน์หรือทัศนคติที่เปิดรับการใช้เทคโนโลยีในการวางแผนกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ด้านการจัดองค์การ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรมีวิสัยทัศน์ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือยังไม่ชัดเจน ด้านการจัดกำลังคน คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสรรหาผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิและความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีตามเกณฑ์ที่กำหนดยังไม่รอบคอบและเหมาะสม และผู้บริหารสถานศึกษามีระบบติดตามและประเมินผลงานผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ยังไม่ชัดเจน ด้านการควบคุม คือ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดเกณฑ์มาตรฐานการใช้เทคโนโลยีให้ชัดเจนสำหรับการติดตามและประเมินกิจกรรมลูกเสือที่ยังไม่ชัดเจน 3) ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล จำแนกตามวุฒิทางลูกเสือ และประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน 4) แนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล ด้านการวางแผนกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลควรใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานสำคัญ โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงหลายระดับ ด้านการจัดองค์การ ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดโครงสร้างการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลให้ชัดเจน ด้านการจัดกำลังคน มีการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ด้านการควบคุม มีการพัฒนาการบริหารและประเมินผลกิจกรรมลูกเสือด้วยข้อมูลดิจิทัลควรเริ่มจากผู้บริหารกำหนดนโยบายและกรอบมาตรฐานที่ชัดเจน 5) การประเมินแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 พบว่า ด้านที่มีระดับการประเมินสูงสุด คือ ด้านความถูกต้อง รองลงมา คือ ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้ ตามลำดับ จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา 1.1) ควรกำหนดแผนงานและมาตรการเตรียมความพร้อมในการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล 1.2) ควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้กำกับลูกเสือ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริง 1.3) ควรมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล 2) ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานต้นสังกัด 2.1) ควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดนโยบายและทิศทางการดำเนินงานด้านกิจกรรมลูกเสือ 2.2) ควรกำหนดนโยบายหรือแผนปฏิบัติการด้านการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัลอย่างเป็นระบบ 2.3) ควรจัดเวทีสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสะท้อนผลการดำเนินงานด้านการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา พุ่มพันธ์ม่วง และคณะ. (2567). แนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือสำรองเพื่อส่งเสริมการควบคุมตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารวิชาการร้อยแก่นสารแควเคเดมี, 9(12), 2673-2690.
- กุลชลี จงเจริญ. (2567). การบริหารสถานศึกษาดิจิทัลกรณีศึกษาสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน. วารสารบัณฑิตวิจัย, 15(1), 13-26.
- จุไรรัตน์ ดวงคำ และปณตพันธ์ เทียรประภากุล. (2568). สภาพและแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือด้านผู้บริหารของกลุ่มโรงเรียนช่อมือเหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. วารสารมจร. อุบลปริทรรศน์, 10(1), 653-670.
- ชัยยงค์ อรรถพงษ์ และคณะ. (2558). การบริหารกิจกรรมลูกเสือตามหลักสังฆวัตถุ 4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอชุมแพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. วารสารธรรมทรรศน์, 15(2), 51-59.
- ชูปรีนา กิยะ และสุนทรี วรรณไพเราะ. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1. วารสารครูศาสตร์, 53(1), 1-12.
- ทรงพล เจริญคำ. (2565). การพัฒนาคุณภาพกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการ, 15(2), 45-60.
- ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 4(2), 37-45.
- ธนพล บุญฤทธิ์. (2564). อแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล. ใน วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธัชพร ลาภาทองธนากุล และจิราภรณ์ ผันสว่าง. (2567). แนวทางการบริหารงานกองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานลูกเสือเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 1. วารสารเสฏฐวิทย์ปริทัศน์, 4(2), 173-184.
- ธีระพงษ์ สมเขาใหญ่ และคณะ. (2563). การบริหารกิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารีเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 9 พุทธิลาบางชั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครศรีธรรมราช เขต 2. วารสารมจร อุบลปริทรรศน์, 5(2), 405-420.
- นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ 2568-2569. (2567). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 141 ตอนพิเศษ 309 ง หน้า 11 (13 พฤศจิกายน 2567).
- ปรียาพร ธารีแดน และระติกรณ์ นิยมะจันทร์. (2567). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษมัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. วารสารศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา, 3(1), 65-76.
- พรวิภา เขยกลิน. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(1), 100-115.
- พิชัย เสี่ยมจิตต์. (2563). การพัฒนารูปแบบการบริหารกิจกรรมลูกเสือในยุคดิจิทัล. ใน ดุษฎีนิพนธ์บริหารการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ยุบลวรรณ สาชนะ. (2568). นวัตกรรมการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย (สพท.), 7(3), 635-649.

- วันใหม่ สืบชนะ. (2561). การศึกษาการบริหารงานลูกเสือสามัญในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. (2567). นโยบายและจุดเน้นคุณภาพการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ปีงบประมาณ 2567. เรียกใช้เมื่อ 10 มกราคม 2568 จาก [https://www.phitsanulok3.go.th/index.php? module=view_mu_top&cluster_id=&id=103](https://www.phitsanulok3.go.th/index.php?module=view_mu_top&cluster_id=&id=103)
- สุนทรภรณ์ อินอ่อน และคณะ. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 17(2), 257-271.
- อัสนี ปวงสันเทียะ และคณะ. (2568). สภาพปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3. วารสารสันตยาภิวัฒน์ วัดหนองนกกด, 3(1), 53-67.
- อาจบดินทร์ ผ่องพันธุ์งาม และวานิช ประเสริฐพร. (2568). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในยุคดิจิทัล ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วารสารศึกษาศาสตร์, 12(2), 187-197.